

પુષ્ટિ પથ રહસ્ય

શ્રીગુરુ શ્રીવલ્લભ શ્રીવિક્તલ શ્રીકૃષ્ણ ,
પદ પંકજ વંદન કરૂં પૂર્ણ કરો મન તૃષ્ણ ॥૧॥
ગ્રંથ પુષ્ટિ-પથ-રહસ્યનો હું રચું લઘુ વિસ્તાર,
ભ્રમણા ભાંગે મન તણી જડે સારનો સાર ॥૨॥
મારગ બીજા પણ ઘણા, ત્યાં સાધન નું કામ ,
અંગી જીવ કેવળ કૃપા, તે પથ પુષ્ટિ નામ ॥૩॥
શ્રીજીનાં શ્રીઅંગથી પ્રકટી પુષ્ટિ સૃષ્ટિ,
પ્રભુ પ્રાપ્તિ ગુરુ કૃપા થકી ન મળે સાધન કષ્ટ ॥૪॥
જે સાધન છે તે જ ફળ, સેવા શ્રીપ્રજભૂપ ,
પુરુષોત્તમ પ્રભુ આ પથે, તે જ થયા ગુરુ રૂપ ॥૫॥
શ્રીવલ્લભ શ્રીવિક્તલ શ્રીકૃષ્ણ વસ્તુતઃ એક,
પણ શ્રીજી સહેજે મળે તે શીખવું વિવેક ॥૬॥
એક રૂપ ગોવિંદ ગુરુ, પણ ગુરુ અધિક પ્રતાપ ,
પુનિત દર્શન ગોવિંદ નું , શ્રીગુરુ દર્શન સપાય ॥૭॥
અતિ પ્રયત્ન વિણ પ્રાપ્તિ નવ પુરુષોત્તમ ની થાય ,
તે શ્રીવલ્લભ શરણ થી, સહેજે સઘ પમાય ॥૮॥
રાજા ને રાજી કરે એ બળ કદી ન દીન,
સહજ સિફારસ રાણીની, સહજ મતિ આધીન ॥૯॥
આત્મા શ્રીજી નો સદા, મુખ્ય સ્વામિનીજી જેહ ,
તે સ્વયં શ્રીવલ્લભ થયા, ધર્યો પુરુષ નો દેહ ॥૧૦॥

અતિ વદ્ધભ શ્રીકૃષ્ણ ને, તે થી વદ્ધભ નામ,
કૃપા ઈહાંની વણ કદી, નવ રીઝે ઘનશ્યામ ॥૧૧॥
શ્રીવદ્ધભ આશ્રય વિના, સાધન ધર્મ અશેષ ,
સાધે હરિ કેવળ ભજે, લીલામાં ન પ્રવેશ ॥૧૨॥
જે ઉપર અતિ અનુગ્રહ, અંતરમાં પ્રજરાય ,
શ્રીવદ્ધભ— શરણાગતિ તેને દઢ થઈ જાય ॥૧૩॥
શ્રીમહાપ્રભુ સંબંધ વણ કશું નહીં ફલદાય,
પુષ્ટિ સૃષ્ટિની રીત એ જગનો જુદો ન્યાય ॥૧૪॥
શ્રીકૃષ્ણ: શરણં મમ્, મંત્ર શાસ્ત્રમાં સ્પષ્ટ,
મહાપ્રભુ મુખ સંબંધ વણ, નહીં ફલદાતા પુષ્ટ ॥૧૫॥
શ્રીગોસ્વામિજી લખ્યું નથી, મોઢાની વાત ,
તે જ પ્રમાણે ગ્રંથ વણ ફલદ મહાપ્રભુ જાત ॥૧૬॥
શ્રીજી શ્રીસ્વામિની સહ, લલિતાદિક સહું રૂપ,
શ્રીમહાપ્રભુજીમાં સમજવું, શ્રીમહાપ્રભુ તદ્દ્રૂપ ॥૧૭॥
શ્રીમદાચાર્ય મહાપ્રભુ, શ્રીપુરુષોત્તમ આપ,
કુળ સઘળું તદ્દ્રૂપ છે, સમાન સહજ પ્રતાપ ॥૧૮॥
તારતમ્ય ભાસે તદા, પ્રભાવ ક્યમ રહે કોઈ,
સમજવું દષ્ટાંત થી, સંશય નાખો ખોઈ ॥૧૯॥
પિતા સરિખો પુત્ર નહીં, કોણ રંક કો ભૂપ,
શ્રીવદ્ધભનાં વંશમાં સહું વદ્ધભ રૂપ ॥૨૦॥
પ્રતિમા પુરુષોત્તમ કરે, કરે જીવને સંત,
શ્રીવદ્ધભકુળ સર્વ છે, ભર્યા ભક્તિ ભગવંત ॥૨૧॥

શ્રીજી મુખ દગ સ્વામિની, નાસા શ્રીગોસ્વામી,
મુખમંડળ શ્રીમહાપ્રભુ, યુગ પદ પદ્મ નમામી ॥૨૨॥
શ્રીવલ્લભ શ્રીજી જ છે, અધિકા પણ કહેવાય,
શ્રીજી મોટા સર્વ થી, જેનાં આપ્યા જાય ॥૨૩॥
દામોદરદાસે કહ્યું શ્રીગુસાંઈજી પ્રત્ય,
દાન વડું કે દાતા વડા, શ્રીવલ્લભવર સત્ય ॥૨૪॥
શ્રીવલ્લભકુળનું કર્યું સઘળું ભાવે કૃષ્ણ,
સોંપ્યાથી સાધન વિના, સઘળી પૂરે તૃષ્ણ ॥૨૫॥
કૃપાપાત્ર મહાપ્રભુ તણો, કરે કૃષ્ણ તહાં રક્ષ,
અમિત દોષ અક્ષમ ક્ષમા, કરે નિજાધિક પક્ષ ॥૨૬॥
જો મહાપ્રભુ દઢ આશ્રય, શુભ કૃતિ કરી ન અન્ય,
તેને સહું ફળ વણાશ્રમે, શ્રીહરિ માને ઘન્ય ॥૨૭॥
જેને શ્રીમહાપ્રભુ તણો, સહું વાતે વિશ્વાસ,
તેને કદી ન સોચવું, સહેજે સહું ફળ પાસ ॥૨૮॥
અષ્ટાક્ષર પંચાક્ષર ભાગવત ગ્રંથ સહિત,
શ્રીવલ્લભનાં નામમાં, જો છે પૂર્ણ પ્રતિત ॥૨૯॥
વ્રજ સંબંધી સહું વસ્તુ, સહ કૃષ્ણ રાધિકા રાણી,
શ્રીવલ્લભનાં નામમાં, સહું આવ્યું વર વાણી ॥૩૦॥
હૃદય ધ્યાન શ્રીકૃષ્ણ છબિ, ઘરે વદે મુખ નામ,
શીઘ્ર ફળે કેવળ રટણ, થાય અખંડિત કામ ॥૩૧॥
શ્રીવલ્લભ શ્રીવલ્લભજ વિના, ધ્યાન મુખ ગાય,
સ્વેચ્છાએ તેને હૃદે, શીઘ્ર આવે વ્રજરાય ॥૩૨॥

શ્રીકૃષ્ણ નામથી અધિક શ્રીવલ્લભ ભાસે નામ,
ત્યાં ચિંતન છબિ ચિત્ત વસે, યહાં ન ચિંતન કામ ॥૩૩॥
કાચિક વાચિક માનસિક, સાંસર્ગિક અકથિત પાપ,
ભસ્મીભૂત તત્કાળ એક, શ્રીવલ્લભ નામ પ્રતાપ ॥૩૪॥
શ્રીવલ્લભ લે નામ તે જ હરિ સેવા માને,
કૃષ્ણ અઘરામૃત સ્વાદ પ્રાપ્ત, શ્રમ ઘણે નાને ॥૩૫॥
વશ તેને વ્રજરાય, સ્ફુરે ભક્તિમારગ સહું,
સેવાસનો સ્વાદ, અનાયાસે પામે બહું ॥૩૬॥
લીલા સહ વ્રજનાથ, વસે હૃદયમાં આવી,
ઈચ્છિત પૂરણ કામ, ગમે હરિ લીલા ગાવી ॥૩૭॥
શ્રીવલ્લભ નામમાં શુભ કૃતિ સર્વે આવી,
જાપક જન પદ રેણું, વિશ્વ પાવન બતાવી ॥૩૮॥
શ્રીગુરૂ ભક્ત ભગવંતાદિક, મહાપ્રભુ સહું સંભવ,
શ્રીવલ્લભનાં નામમાં, સર્વ છે સંશય નહીં લવ ॥૩૯॥
સબકો સુખદ સબકો પ્રિય, હરિ આદિક સબ ધામ,
વ્રજલીલા સબ સ્ફૂરત હૈ, શ્રીવલ્લભ સુભિરત નામ ॥૪૦॥
નામ પુષ્ટિ મર્યાદકો, કૃષ્ણ યુગ સૃષ્ટિ કામ,
શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ પુષ્ટ પુષ્ટ કુલ નામ ॥૪૧॥
પુષ્પાત્મક હરિ નામ સુગંધે, સહું કોઈ જાણે,
મહાપ્રભુનાં નામ ફલાત્મક, પરિમલ પાર ન માણે ॥૪૨॥
જગત જપે નૃપ નામ રહ્યો, જસ સઘળે ફેલી,
પટરાણીનું નામ લહે, રહે જે રંગમહેલી ॥૪૩॥

કૃષ્ણ નામ માહાત્મ્ય, શ્રુતિ, સ્મૃતિ સર્વ વખાણે,
શ્રીવદ્ધત્તમનો નામ પ્રભાવ, અનુભવી હોય તે જાણે ॥૪૪॥
હીરા રત્ન પરીક્ષા જ્યમ સહુ ઝવેરી માહ્ય,
અદૃશ્ય અમૂલ્ય ચિંતામણી, શું લહે મતિ બાહ્ય ॥૪૫॥
વિરલ નામ પણ લહે દષ્ટિગોચર નથી કેની,
તે માટે શું ચિંતામણી કહ્યું પણ છેની ॥૪૬॥
જગત પ્રિય શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર, સહુ કોઈ નું જીવન,
તે શ્રીજીનું શ્રીવદ્ધત્તમમાં નિત્ય લુપ્ધ મન ॥૪૭॥
જે જન ઊપર વહાલ ઘણું પ્રજપતિ ને આવે,
તે ને શ્રીમુખથી શ્રીવદ્ધત્તમ નામ જપ બતાવે ॥૪૮॥
શ્રીમદ્ વિઠ્ઠલવંશ પુષ્ટ, ભગવદીય સૌ ભાખ્યું,
શ્રીવદ્ધત્તમ સર્વોપરી નામ દૈવી ને દાખ્યું ॥૪૯॥
નિગમ અગમ મહાપ્રભુ, નિગમ પ્રતિપાદ્ય કહીએ,
કૃષ્ણ વદન શ્રીવદ્ધત્તમ કાન્તિ, અનલ પણ લહીએ ॥૫૦॥
આપ્યા જીવને નામ બહું, વચન ગોપાલનું ગાયું,
અષ્ટાક્ષર સંગે વદ્ધભાદિ, નામ અપાયું ॥૫૧॥
પૂર્વ વચન પણ પ્રમાણ ઉત્તર, વચન ન જ્યાં લગી,
પછી ઉત્તર જ પ્રમાણ, ન ઉત્તર તે થકી ત્યાં લગી ॥૫૨॥
રામાનુજે જગન્નાથજી શ્રુતિ હઠ જાલી,
સત્ય ઉત્તરવચ પૂર્વ વેદવચ જશે શું ખાલી ॥૫૩॥
ત્યમ ગુરુ અષ્ટાક્ષર દઈ પ્રમાણ રીત રાખી,
પછી ગુરુ શ્રીવદ્ધત્તમ રહે, કરુણા ગો ભાખી ॥૫૪॥

ગુરુનાં ઉત્તર વચન તાણી, પુષ્ટિ કરી શ્રીજી ,
તદપિ પૂર્વ હઠ કરે , જાય ગુરુ ગોવિંદ ખીજી ॥૫૫॥
કુલનિકંદન અઘ ઘર્મ ન અડ્યું હરિ આજ્ઞા પાળી,
હરિ કહ્યું કર્યું ન નરકુંજર કહી અંગુલી ગાળી ॥૫૬॥
જેને આચાસ થાય રીત એ તેની ભાખી,
બીજા સહુને પ્રમાણ રીતી રહેવી રાખી ॥૫૭॥
શ્રીગુરુ વહાલા ઘણાં તેથી રાધાવર રાજી,
પ્રભુ પ્રિય અતિ ગુરુ ગૌણ તેથી જિતાય ન બાજી ॥૫૮॥
હરિ રૂઠે ગુરુ રાખે, ગુરુ રૂઠતા ન કોઈ,
તે માટે તેમ કરવું જેમ શ્રીગુરુ રૂચિ હોઈ ॥૫૯॥
જેને વશ હરિ તેની સિફારસ નું બલ મોટું,
તે વિના કોટિ પ્રયત્ન કરો તે બળ અતિ છોટું ॥૬૦॥
કશું ન કરવું પડે હોય ગુરૂનો દઢ ભરોસો,
તેમાં સહું સાધન રાજે, રાખવો ન સાંશો ॥૬૧॥
ગુરૂમાં શ્રીભગવંત સંત આદિ સહું સેવા,
બ્રહ્મા વિષ્ણું મહેશ શેષ શક્તાદિ દેવા ॥૬૨॥
ગુરૂ અપરાધે કૃષ્ણદાસ પ્રેતયોની પામી,
શ્રીજી દરસન પણ શ્રીવિઠ્ઠલ તે નવ વામી ॥૬૩॥
શ્રીવલ્લભ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ કો કહે ક્યમ કહિયે,
તેની વાત સ્વલ્પમાં કહું સુધિ સંશય દહિયે ॥૬૪॥
શ્રીવલ્લભ શ્રીકૃષ્ણ વસ્તુતઃ શ્રીવિઠ્ઠલ ભાખ્યું,
શ્રીરામ રૂપ શ્રીવલ્લભ કપિ પતિએ દાખ્યું ॥૬૫॥

શ્રીશ્રીનાથજી સ્વરૂપ પર પરમાનંદદાસે જોયું,
વળતું નામ નિવેદન લીધું વિરહનું દુઃખ ખોયું ॥૬૬॥
રૂપ દ્વારકાધીશ પદ્મારાવળ દર્શાવ્યું,
શ્રીવદ્ધલ કરુણા નિધાન, કીધું જન ભાવ્યું ॥૬૭॥
શ્રીગોપીજનવદ્ધલ શ્રીહરિ સરસ્વતી નાયક,
અમો જ શ્રીમદાચાર્ય શ્રીમુખનાં વાચક ॥૬૮॥
પ્રમાણ ઇત્યાદિક અનેક છે, ક્યાંહા લગી કહિએ,
શ્રીવદ્ધલ નહીં કૃષ્ણ કહે તે આસુર લહિએ ॥૬૯॥
મહાપ્રભુ પ્રગટ પ્રતાપ સહજ સહું શ્રીહરિ દેખે,
ત્યાં પ્રમાણની ઇચ્છા રાખે, તે જડ મુઝ લેખે ॥૭૦॥
પ્રમાણ બળથી પુરુષોત્તમ, શ્રીમહાપ્રભુને જાણે,
દીપક વડે દિવાકર દેખે તે જ પ્રમાણે ॥૭૧॥
શુદ્ધ દૈવી હોય જો, સહજ મહાપ્રભુ રુચિ આવે,
આસુરી દેખે પ્રતાપ તદપિ, તે શરણે નાવે ॥૭૨॥
નિગમ આગમ પુરાણ સુણી, શ્રીવદ્ધલ વહાલા લાગે,
ત્યમ શ્રીવદ્ધલ શ્રીવિઠ્ઠલ પર પ્રીત ન જાગે ॥૭૩॥
શ્રીગોકુલેશ નિજ સેવક પ્રત્યે, એમ ભાખ્યું,
શ્રીવદ્ધલ શ્રીવિઠ્ઠલ રૂપ ગૂઢ ઘણું દાખ્યું ॥૭૪॥
કેવળ નિજ કરુણાથી, નિજ પ્રીતી કો પામે,
કે શ્રીજી અતિ કૃપા ઉપાય, અવર નહીં જામે ॥૭૫॥
અષ્ટ સિદ્ધિ નવનિધિ, ચોમુક્તિ તેની દાસી,
સહજ સદા શ્રીહરિનો, જે કોઈ દઢ વિશ્વાસી ॥૭૬॥

પણ તે દઢ વિશ્વાસ આવવો ન મળે સહેલો,
તે પામે જેણે સત્સંગ કરિયો હોય બહું પહેલો ॥૭૭॥
દઢ વિશ્વાસ પ્રભુ સું, તેને ચિંતામણી મળિયો,
જે ચિતવે તે સિદ્ધ અવર તે થકિ કો બળિયો ॥૭૮॥
મહા પરાક્રમી મૃગપતિ, તદપિ ભૂખે મરે છે,
હરિ વિશ્વાસે અજગર વણશ્રમ ઉદર ભરે છે ॥૭૯॥
વ્યર્થ પડ્યું બ્રહ્માસ્ત્ર ઈન્દ્રજિત અપ્રતિત આણી,
દઢ વિશ્વાસે ચાતક પીએ સ્વાતિનું પાણી ॥૮૦॥
પ્રકટ ખંભથી નરહરિ તે પ્રહ્લાદ પ્રતીતે,
દઢ પ્રતીત ઉત્પન્ન પ્રથમ પ્રભુ અનન્ય પ્રીતે ॥૮૧॥
વિશ્વાસે કરીને વણ શ્રમ , બહુ આહાર મળે છે,
નિશદિન ભટકે શ્વાન ક્ષુધાનલ તદપિ બળે છે ॥૮૨॥
મૃદ્ મૂરતિ રચિ દ્રોણની વિદ્યા કિરાત જાણ્યો,
દઢ વિશ્વાસે નરહરિ, ભય પ્રહ્લાદ ન ગણ્યો ॥૮૩॥
કેવળ હરિ વિશ્વાસ, અવર આધાર ન ભાણો,
અતિ હાનિ અણુ લાભ તદપિ ઘણી વીમાવાળો ॥૮૪॥
ગિરિ શિખર ક્રુમ સદા હર્યા, હરિને વિશ્વાસે,
પૃથ્વ વાટિકા વણ સિંચે સૂકે નવ આશે ॥૮૫॥
સાકરખોરનું સાકર જીવન સાગર મધ્યે આપે,
મલંગ ઉદર ભરાય ના તનુ કાંપે સંતાપે ॥૮૬॥
શ્રીમહાપ્રભુ વચન વિષે, અણુ વિશ્વાસ ઘટ્યો,
દામોદરદાસની ત્રિયા સુત ચવન પ્રકટ્યો ॥૮૭॥

વિશ્વાસે અંતરાય કોટિ જન્મનાં છૂટે,
અવિશ્વાસ અઘ મૂળ, કાળ કર્માદિ કૂટે ॥૮૮॥
અવિશ્વાસથી સારે ઔષધ રોગ ન જાય,
વિશ્વાસે જૂઠી વસ્તુ પણ સાચી થાય ॥૮૯॥
સાધન બન્યા અનેક, તદપિ વિશ્વાસ ન ધર ફળ,
રાખ વિશ્વાસ પ્રાપ્તિ મહાપ્રભુ કૃપાર્ણવ કેવળ ॥૯૦॥
હુમા પક્ષી પરછાય થકિ નૃપ હોય સરજ નર,
ત્યાં શું ચિત્ર પ્રાપ્તિ પ્રભુ કેવળ છાય ગુરુ કર ॥૯૧॥
શ્રીજી મળે જો મહાપ્રભુજીને, હૃદય પધરાવે,
જ્યમ માદા મોતી તટે નર વણતેડ્યું આવે ॥૯૨॥
એક વસ્તુ ત્રય નામ શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજી,
જ્યમ ગંગાધર ત્રિનામ વસ્તુ નહીં બીજી ॥૯૩॥
શ્રીજી લીલા સમગ્ર લ્યો એ વિધ જાણી,
ખેલવાણા બહુ ભાંતિ, સર્કરા સઘળે સરખી ॥૯૪॥
ભગવદ્ ઈચ્છાના વચન કહું જન સાંભળ,
નિશ્ચલ પર્વતપ્રાય કરી મન સંશયથી ટળ ॥૯૫॥
શ્રીવિઠ્ઠલ શ્રીવિઠ્ઠલ નામ રત્ન જે ગાશે,
તે થકિ શ્રીહરિહૃદય તણું હાર્દ સમજાશે ॥૯૬॥
શ્રીરાધાવર દરશન પ્રકટ થાય વળી તેથી,
પુષ્ટિ પથનું એજ મૂળ, કો અધિક નહીં એથી ॥૯૭॥
શ્રીજી સહ સહું વલ્લભનામ જપ પળ કરે છે,
એ રસ એમના કૃપાપાત્રનાં હૃદે ઠરે છે ॥૯૮॥

શ્રીજી સેવા સ્મરણ સહસ્ર દિન કરતા જે ફળ,
તે ફળ શ્રીવલ્લભનું એક દિન કરણા સમજ બળ ॥૮૯॥
સ્તોત્રરાજ શ્રીસર્વોત્તમજી જે જન સદા જપે,
તેને શ્રીજી થોડાંમાં પ્રકટ દરશન આપે ॥૧૦૦॥
કેવલ શ્રીમહાપ્રભુજી ભજતાં શ્રીજી નવ રિસાય,
વણ વલ્લભ સમર્પે શ્રીજી મન અરૂચિ આવે ॥૧૦૧॥
જેનું ઉઘડે ભાગ્ય તેને નિશ્ચય આવે,
ઉરમાં આસુરભાવ હોય તો ભ્રાંતિ ઉપજાવે ॥૧૦૨॥
શ્રીમહાપ્રભુ ભગ્ન ભરોસો તે જ અન્યાશ્રય,
સકલ શુભ કૃતિ વ્યર્થ કર્યો તે મહાદોષ ॥૧૦૩॥
દઢ આશ્રય શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ નો રાખે,
સેવે સ્મરે શ્રીજી તે અનુપમ રસ ચાખે ॥૧૦૪॥
કળિમાં ભકિત આદિક માર્ગ સહુ અતિ દુર્લભ,
હરિ શરણગતિ સુદઢ હોય તો સર્વે સુલભ ॥૧૦૫॥
શરણગતિ વણ શુદ્ધિ થવી જીવ ઘણી કઠિન છે,
સઘળી સાંગોપાંગ વસ્તુ શ્રીગુરુથી બની છે ॥૧૦૬॥
તેના સંબંધથી સર્વ તે તુજમાં ગણવી,
તેથી પ્રાપ્તિ વિશ્વાસ રાખ તુંથી નથી બણવી ॥૧૦૭॥
ગ્રહણ કર્યો નવ તજે જદપિ અયોગ્ય જન,
દોષ જીવનાં જોતા અડે બિરદને લાંછન ॥૧૦૮॥
અજ્ઞ પણે જાણે સાધન કશું ન મુજમાં,
શ્રીવલ્લભ સંબંધે પૂરણ સઘળું તુજમાં ॥૧૦૯॥

કુંઠિત કરીશ પ્રતીતિ અધમપણું મનમાં માની,
અજ્ઞ પણે થાય ચિંતા પણ ફળમાં નહિ હાની ॥૧૧૦॥
મારૂં સહુ બળ ગુરૂ છે દઢ પડ્યો ભરોસો,
શ્રીજી તેના થઈ ચૂક્યા કિંચિત નહીં સાંસો ॥૧૧૧॥
સાધન કર્મ કર્મ કશાં પાંડવનાં જુઓ વિચારી,
કેવળ કુંતીજી સંબંધે વશ શ્રીગિરિવરધારી ॥૧૧૨॥
વેદ વિરુદ્ધ ઘણાં કારજ પારથથી થયાં,
તે ઉલટા અંતર પ્રીતે પ્રભુ સાધન ગણ્યાં ॥૧૧૩॥
ઉત્તમ અધમ અધમ ઉત્તમતા સંબંધ પામ્યે,
શાણા જુઓ વિચારી વસ્તુ સઘળે ઠામે ॥૧૧૪॥
ક્ષીર નીર ગોધૂમ કંકર મળી હરિ ગુણ કાગળ,
સમાન હોય સન્માન જુઓ સંબંધ તણું બળ ॥૧૧૫॥
વણ સંબંધ વસ્તુ પ્રાપ્તિ નવ હોય કોઈને,
સંબંધ બળ તજી નિજ બળ દોડે મરે રોઈને ॥૧૧૬॥
એક પુષ્ટિ પથ રહસ્ય શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ,
એમનું બળ આશ્રય અનન્ય ઘર ઈચ્છે નિજ ભલ ॥૧૧૭॥
કેવળ સ્વ આચાર્ય અભિમાન શ્રુતિ યોગ કહ્યો છે,
પુરુષોત્તમ પ્રાપ્તિ ઉપાય એજ સરળ લહ્યો છે ॥૧૧૮॥
કેવળ કૃષ્ણ જપે ઉર આવી જાય અપિનાશી,
શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ સહ રટતા અચલ નિવાસી ॥૧૧૯॥
શ્રીજી શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ બાળક સારા,
માટ ઠોર મઠડી જેમ કાંઈ સક્કરપારા ॥૧૨૦॥

થયો બ્રહ્મસંબંધ જેહ વલ્લભસુત ઝારા,
મુખ્ય સ્વામિની તે તેને, બીજા પ્રજદારા ॥૧૨૧॥
પુષ્ટિ જીવ સહું એ વિધિ વિવેક મનમાં ઘરશે,
તો સહેજે શ્રીજી મળશે, સહું કારજ સરશે ॥૧૨૨॥
જેવું હરિ ગુરૂ રૂપ, તેમજ વૈષ્ણવનું જાણે,
વાણશ્રમ મહાફળ મળે ઉભયથી અધિક પ્રમાણે ॥૧૨૩॥
શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ બે વકાર આઘંત રહ્યા છે,
મધ્યે કૃષ્ણ કૃષ્ણનાં મેળે વૈષ્ણવ જ લહ્યા છે ॥૧૨૪॥
કશું ન સમજ્યો હોય, હોય અતિ પ્રિય જો હરિજનને,
તેને કશું કરવું નહીં, રહ્યું હરિ પ્રિય સમલોચનને ॥૧૨૫॥
દલ મધ્ય અંકુર અથવા મંજરી પણ જોજો,
જુગલરૂપથી એમજ લલિતા છે ચિત્ત પ્રોજ્યો ॥૧૨૬॥
મૂળપુરુષ સર્વેશ્વર શ્રીજી શ્રુતિ કહ્યા છે,
પણ તે શ્રીવલ્લભ વશવર્તી સદા રહ્યા છે ॥૧૨૭॥
શ્રીમહાપ્રભુજી પણ કૃપા ન તે કોને પણ લાઘે,
સાધન ધર્મ અનેક પ્રકાર, યદ્યપિ આરાધે ॥૧૨૮॥
ચિંતામણી મોટા પણ જેનો આપ્યો મળીયો,
ત્યારે તે ચિંતામણીથી દાતા અતિ બળીયો ॥૧૨૯॥
શ્રીમહાપ્રભુ સ્વતંત્ર પુરુષ શ્રીમુખ સાંભળીયું,
તેમની કૃપા જ્યાં તેનું ભાગ્ય અતિ બળીયું ॥૧૩૦॥
પુષ્ટ પુષ્ટ ફળ શ્રીવલ્લભ ચરણારવિંદ છે,
તેથી આગળ કહે ફળ, તે અતિ ભાગ્ય મંદ છે ॥૧૩૧॥

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ નામ વસ્તુ અતિ ભારી,
અંતરગ શ્રીજીનાં પરમ ભજન અધિકારી ॥૧૩૨॥
વચન વડાનાં લઈ સંપત્તિ સઘળે આપી,
કહ્યા એક અનુભવ ગિરા થયા મનસુખ આલાપી ॥૧૩૩॥
મેં મુજ પ્રબોધ થવા આ ગ્રંથ રચ્યો છે,
અવર તેને કાજ જેહને રુચ્યો પર્યો છે ॥૧૩૪॥
ગમ્ય ન પડે અવરને પુષ્ટિ સૃષ્ટિનું જીવન,
ભાવ ઉપજશે તેને જે હરિ કૃપાપાત્ર જન ॥૧૩૫॥
મહારસસાગર ગ્રંથ સુરચ્યો રસાવલી છંદે,
સજ્જનનું મન સુણી ભરાશે પરમાનંદે ॥૧૩૬॥
શ્રીવલ્લભ દાસાનુદાસ જન દયારામ છે,
તેણે આ રચના કીધી મન પૂરણ કામ છે ॥૧૩૭॥
આ પુષ્ટિપથ રહસ્ય ગ્રંથ શ્રવણ વા ગાશે,
સકલ પાપ સંતાપ જશે વાંછિત ફળ થાશે ॥૧૩૮॥
